

Технически Университет

София

РЕФЕРАТ

ПО

ПСИХОЛОГИЯ

НА ТЕМА:

Комплексът за малоценност -Алфред Адлер

Проверил:.....

Разработил:.....

Фак.№.....

Специалност: Социален мениджмънт

2016

Комплексът за малоценност е изключително дълбоко чувство за малоценност, което може да доведе до песимистично настроение и предполагаема неспособност да се преодоляват трудностите. За разлика от нормалното чувство за малоценност, което може да действа като стимул за постигане, комплексът за малоценност е напреднало състояние на обезсърчение, което често води до отстъпление от трудности. Тази невроза е причинена от опитът да се постигне изключително нереалистична идеална личност, докато, в същото време, вярата в собствената значимост е сериозно разклатена от дълбоко чувство за малоценност. От друга страна, комплексът за малоценност може да доведе до успешно изпълнение на самоналожен социален остракизъм, като индивидът пристъпва към крайности, за да свръхкомпенсира за своята възприемана малоценност, вярвайки, че другите виждат само гледната точка на това несъответствие.

Концепцията на комплекса за малоценност за първи път е въведена от Алфред Адлер в индивидуалната му психология. Адлер определя психичното здраве като чувство на свързаност на човек, както и желанието му да се развие напълно и да допринесе за благосъстоянието на другите¹. Когато тези качества са недоразвити, човек преживява чувство на малоценност, или отношение на превъзходство, което може да антагонизира другите. Възприемането на превъзходството води до егоцентрично поведение и човек може да стане емоционален или материален спрямо другите хора. Теорията на психологическата компенсация на Адлер посочва, че „колкото е по-силно чувството за малоценност, толкова е по-висока цел за личностна власт”².

Адлер постулира, че в резултат на първоначалната безпомощност, едно дете се чувства малоценно и се опитва да преодолее чувството за незавършеност със стремеж към по-високо ниво на развитие. Чувството за малоценност и компенсиране на това чувство се превръща в динамичен принцип на мотивация. Този стремеж се среща непрекъснато през целия живот, като се започне от най-ранна възраст, тъй като децата се запознават с техните недостатъци, особено когато се сравняват с по-големи деца и възрастни. Адлер описва чувството на малоценност като „минус ситуация”. Тези чувства за малоценност стават мотивация за стремеж към това, което той нарича „плюс ситуации”.

Адлер прави разграничение между първични и вторични чувства за малоценност. Първичната малоценност се корени в първоначалния и детски опит на слабост, безпомощност и зависимост. Вторичната малоценност се отнася до усещането

¹ http://cengagesites.com/academic/assets/sites/schultz_ch03.pdf

² <https://www.yourdocmedical.co.uk/articles/269>